رهبر انقلاب در دیدار نوروزی با اقشار مختلف مردم مطرح کردند

در زمینه همدلی اجتماعی غفلت شده است

بسم الله الرّحمن الرّحیم

والحمدلله ربّ العالمین والصّلاة والسّلام علی سیّدنا ونبیّنا ابی القاسم المصطفی محمّد و علی آله الاطیبین الاطهرین المنتجبین سیّما بقیّة الله فی الارضین.

عید همه شما مبارک! هرسال این دیدار در زیر سایه بقعه مبارک حضرت اباالحسن الرضا (سلام‌الله‌علیه) تشکیل می شد؛ امسال از این نعمت محرومیم، [لذا] از دور عرض ارادتی بکنیم: «بُعد منزل نبوَد در سفر روحانی.» اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا امین الله فی اَرضِهِ وَ حُجَّتَهُ عَلی عِبادِهِ اَشهَدُ اَنَّکَ جاهَدتَ فِی اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَ عَمِلتَ بِکِتابِهِ وَ اتَّبَعتَ سُنَنَ نَبِیِّهِ صلّی اللهُ عَلَیهِ وَ آلِهِ حتّی دَعاکَ اللهُ اِلی جِوارِهِ وَ قَبَضَکَ اِلَیهِ بِاختِیارِهِ وَاَلزَمَ اَعداءَکَ الحُجَّةَ مَعَ مالَکَ مِنَ الحُجَجِ البالِغَةِ عَلی جَمیعِ خَلقِهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا اباالحسن یا علیّ بن موسی الرّضا و رحمة الله و برکاته.

مجدد اعید سعید را به همه شما برادران و خواهران عزیز، به همه ملت ایران تبریک عرض می‌کنم. هم‌زمانی بهار طبیعت و بهار معنویت به معنای این است که خدای متعال هر دو کفه لطف خود را در معرض استفاده بندگان خود قرار داده است. البته فاصله بین این دو، فاصله از زمین تا آسمان است. امروز، هم نسیم بهار طبیعت و هم نسیم بهار معنویت برای همه بندگان مومن و صالح قابل استفاده است. از قول نبی اکرم نقل شده است که؛ گفت پیغمبر به اصحاب کبارتن مپوشانید از باد بهار. چون باد بهار، نسیم فروردین، هم فضا را طراوت می بخشد، به جسم‌ها طراوت و تازگی می‌دهد و هم مایه رویش و شکوفایی و شکفتگی است؛ همین معنا نسبت به جان در نسیم معنویت وجود دارد. نسیم معنوی بهار رمضان به جان انسان روشنی و طراوت می بخشد و مایه رشد و تعالی انسان را فراهم می‌کند. انس با خدا در ماه رمضان نصیب بنده‌ای می‌شود که دچار غفلت نباشد. نسیم معنوی رمضان چیست؟ «روزه» است. روزه یکی از نسیم‌های رمضان است؛ لیلة‌القدر است، مناجات‌های شب و سحر و روز ماه رمضان است، دعای ابوحمزه است؛ اینها همه نسیم‌های معنوی است که بر جان انسان باعزم و اراده می‌وزد، به او رشد می‌دهد، به او طراوت می‌دهد، او را شکوفا می‌کند؛ شوق معرفت و شوق عمل را در انسان افزایش می‌دهد؛ انسان را از حالت کسالت معنوی، بی‌تفاوتی معنوی خارج می‌کند؛ از انسان، عبد صالح می‌سازد.

شما در ماه رمضان به سوی صلاح سیر می‌کنید، می‌شوید عبد صالح. خدای متعال در دنیا هم به عبد صالح وعده داده است که «اَنَّ الاَرضَ یَرِثُها عِبادِیَ الصّالِحون»؛ این اجر دنیوی عبد صالح است. در آخرت هم «مَعَ الَّذینَ اَنعَمَ اللهُ عَلَیهِم مِنَ النَّبیّینَ وَ الصِّدّیقینَ وَ الشُّهَداءِ وَ الصّالِحینَ وَ حَسُنَ اُولئِکَ رَفیقاً»؛ آنجا هم عبد صالح در ردیف پیامبران است، در ردیف صدیقین است، در ردیف شهدا است. ماه رمضان یک چنین قدرتی دارد، یک چنین هنری دارد که انسان آگاه را، متوجه را، غیر غافل را در این مراتب معنوی پیش ببرد. امیدواریم ان شاءالله ملت عزیز ما و همه امت اسلامی و همه بندگانی که دل‌شان با خدا است، از معنویات استفاده کنند، خود را رشد بدهند و پیش بروند.

من امروز یک مطلبی را آماده کرده‌ام درباره شعار امسال عرض بکنم، و یک مطلبی هم ـ یکی دو نکته ـ در زمینه منافع عمومی و ملی کشور که خوب است به عرض ملت ایران برسانیم، عرض خواهم کرد.

در مورد شعار سال. آن چیزی که به‌عنوان شعار سال مطرح می‌شود، انگیزه این است که همت‌ها و فکرها متمرکز به این بخش از راهبرد اساسی کشور بشود. شعار سال معمولا بخشی از راهبرد اساسی کشور است. از یک طرف برای اینکه توجه مسئولین، همت مسئولین، تلاش مسئولین متوجه این بخش بشود، و از طرف دیگر افکار عمومی مردم و معرفت عمومی مردم مطالبه کند این معنا را، شعار سال را مطرح می‌کنیم و این سنت سال‌ها در بین ما رواج داشته است. درباره آنچه در این شعار در این چند سال وجود داشته است، توجه و تکیه بر امر اقتصادی است. در سال گذشته ما شعار «مهار تورم و رشد تولید» را مطرح کردیم. گزارش‌های رسمی که مورد تایید هم هست، به ما می‌گوید که کارهای خوبی در این زمینه انجام شده؛ البته با فاصله نسبتا زیادی با آنچه مطلوب ما است. باز هم باید تلاش بشود. لذا من همین جا عرض می‌کنم شعار سال ۱۴۰۲ امسال هم جزء مطالبات ما است، جزء وظایف اساسی ما است، جزء کارهایی است که همه ما مسئولین و فعالان مردمی بایستی دنبالش باشیم، اما شعار امسال البته برجسته‌تر است. امسال شعار «جهش تولید» است. جهش تولید به نظر کار بزرگ و شاید در نظر بعضی نشدنی بیاید، لکن بنده معتقدم با توجه به بخش دوم این شعار، یعنی «مشارکت مردم»، شدنی است. اگر ما این توفیق را پیدا کنیم که همت مردم، سرمایه مردم، ابتکار مردم، حضور جدی آحاد مردم را در عرصه اقتصادی وارد کنیم، درواقع یک بسیج مردمی در امر اقتصاد بکنیم، تولید هم می‌تواند به جهش برسد. خب اقتصاد یکی از مسائل اساسی کشور است. یکی از نقطه‌ضعف‌های ما به دلایل گوناگون، مشکلات اقتصادی است. اگر اقتصاد کشور وضع مطلوبی پیدا بکند، در همه اوضاع عمومی کشور تاثیر خواهد داشت؛ می‌توان گفت در دین و دنیای مردم می‌تواند اثر بگذارد. [بعضی] نگویند که خب کشورهایی هستند از لحاظ ثروت و اقتصاد پیشرفته وضع‌شان خوب است لکن وضع مردم خوب نیست، این به خاطر جهت دیگری است؛ چون به عدالت توجه ندارند، چون به اهمیت تعالیم دینی و ایمان دینی توجه ندارند؛ علت بدی وضع مردم این است. به هرحال اقتصاد یک عامل بسیار موثری است.

سال‌ها است دشمنان تلاش می‌کنند که اقتصاد کشور را به زانو دربیاورند؛ دشمن به‌طور جدی [تلاش می‌کند]؛ ما این را در برخوردهای خصمانه آمریکا و بقیه همراهان او در طول زمان احساس کرده‌ایم. مقصودشان فروپاشی اقتصاد ایران است؛ مقصودشان به‌زانو درآوردن کشور از لحاظ اقتصادی است. البته با همت جوانان ما و تلاش‌های فراوانی که در این کشور از سوی مردم و مسئولین انجام گرفته، دشمن موفق نشد و به حول و قوه الهی باز هم موفق نخواهد شد. ولی به‌هرحال دشمن در قضیه اقتصادی علیه جمهوری اسلامی پیگیر است، فعال است؛ ما هم باید فعال باشیم، باید پیگیر باشیم، بایستی مصمم در این راه حرکت کنیم، با فکر درست و تلاش خستگی‌ناپذیر و شبانه‌روزی.

برای اینکه اقتصاد کشور شکوفا بشود، همه چرخ‌دنده‌های بزرگ و کوچک کشور باید به کار بیفتد؛ همه باید تلاش کنند؛ هم از زیرساخت‌های کشور استفاده بشود، هم از ابتکارات مردمی استفاده بشود، هم از قدرت مدیریت فعالان اقتصادی و فعالان مدیریتی استفاده بشود؛ از نیروهای جوان تحصیل‌کرده به معنای واقعی کلمه بایستی استفاده بشود؛ از شرکت‌های دانش‌بنیان بایستی حمایت بشود؛ اینها همه ابزارهایی هستند، وسایلی هستند که اگر به‌طور مجموع مورد توجه قرار بگیرند، بدون شک، اقتصاد کشور را به شکوفایی خواهند رساند. البته با تلاش بی‌وقفه مسئولین که بحمدالله دولت کنونی، دولتی است که از لحاظ تلاش و تحرک و فعالیت، انصافا نمره بالایی می‌گیرد و تلاش‌شان، تلاش خوبی است. خب این، آن چیزی است که در شعار امسال، مورد نظر ما بوده. ما معتقدیم بایستی بر روی مساله اقتصاد تکیه بشود و برای موفقیت در این راه، از مشارکت مردم به معنای واقعی کلمه استفاده بشود؛ می‌خواهیم همه نیروها در این راه بسیج بشوند. این هنر مسئولین ما است که بایستی ان‌شاءالله راهش را پیدا کنند و این حرکت را انجام بدهند.

امسال اولین سال شروع برنامه هفتم توسعه است؛ برنامه هفتم امسال شروع می‌شود. خب، هدف کلی برنامه هفتم، شکوفایی اقتصاد، همراه با عدالت است. لکن برای پایان این برنامه اهدافی را ذکر کرده‌اند که این اهداف خیلی مهم است: تک‌رقمی کردن تورم؛ اصلاح ساختار بودجه؛ تحول در نظام مالیاتی؛ تولید حداقل ۹۰ درصد از کالاهای اساسی در داخل کشور ـ اینها کارهای بزرگی است ـ افزایش بهره‌وری آب کشاورزی ـ که این از مشکلات کشور است و در این برنامه هفتم مورد توجه قرار گرفته ـ و طرح‌های عظیم ملی بزرگ. خب، اگر ما بخواهیم به این اهداف دست پیدا کنیم، به نظر من بدون حضور مردم ممکن نیست، بایستی با حضور مردم انجام بگیرد. من می‌خواهم ملت ایران به این توجه کنند؛ البته هرکسی توانایی‌هایی دارد، همه در یک حد نیستند، همه یک جور نیستند، کمک‌ها همه از یک نوع نیست، اما مجموع کمک‌ها از سوی مردم ـ که بایستی اینها برنامه‌ریزی بشود ـ می‌تواند ما را به این هدف‌ها برساند (خیلی ممنون از این اظهار آمادگی.) بنده مطمئنم مردم ما آماده‌اند، منتها بایستی راه برای حضور در میدان عمل پیدا بشود و در میدان عمل ان‌شاءالله این آمادگی نشان داده بشود؛ همچنان که در دفاع مقدس نشان داده شد. در دفاع مقدس، مردم آمادگی خودشان را از همه جهت نشان دادند. ما در همه زمینه‌های مشکل بایستی ان‌شاءالله این کار را انجام بدهیم. البته در باب علم، در باب اخلاق، در باب هنر، در باب فرهنگ، در کارهای مهم دیگر کشور هم همین بسیج عمومی کارگشا است، ولازم است، لکن فعلا بحث ما در مساله اقتصاد است. بنده معتقدم بخش مردمی و توانایی‌های مردمی بالا است. همین اواخر در همین حسینیه یک نمایشگاهی ترتیب دادند که بنده فعالیت‌های تولیدی بخش خصوصی را و آنچه را مردم با سرمایه خودشان و با ابتکار خودشان انجام داده بودند، از نزدیک ببینم؛ من آمدم تقریبا چهار ساعت یا شاید بیش از چهار ساعت صرف وقت کردم، مفصلا این برنامه‌های مردمی را دیدم؛ شگفت‌آور بود، بسیار خوب بود، نشان‌دهنده ظرفیت بالای توان مردمی در تولید و در ابتکارات اقتصادی بود. بسیاری جوان [بودند]؛ جوان‌ها آمدند اینجا صحبت کردند که با ابتکارات خودشان کارهای بزرگی را در زمینه اقتصاد انجام داده‌اند. پس ظرفیت وجود دارد، توانایی‌ها وجود دارد، این توانایی‌ها را بایستی استفاده کرد؛ در بخش‌هایی مثل صنایع بزرگ، مثل بهینه‌سازی مصرف آب، مثل بخش نفت، مثل بخش صنایع دستی، مثل حمل‌ونقل، در همه اینها، نیروهای جوان و مبتکر و خلاق تلاش کرده‌اند، کار کرده‌اند، کارهای برجسته‌ای را انجام داده‌اند.

ما البته در زمینه اقتصاد، تحرک خارجی و بین‌المللی هم داریم و باید داشته باشیم و بدون آن، کار اقتصاد پیش نخواهد رفت. مخاطب من در اینجا دیگر مسئولین محترم دولتی هستند؛ در زمینه مسائل خارجی بایستی با کشورهایی که ارتباط اقتصادی داریم، این تفاهمنامه‌هایی را که امضا می‌شود و چندان تاثیری ندارد، تبدیل کنند به قراردادهای حقوقی قابل عمل و قابل اجرا که در عمل، اثری داشته باشد؛ باید این را به‌طور جد دنبال کنند.

یک نکته دیگر مساله بهره‌وری است که من واردش نمی‌شوم؛ اگر عمری بود، در آینده راجع به بهره‌وری صحبت می‌کنم. بهره‌وری ما در کشور کم است؛ آن مقداری که سرمایه مصرف می‌کنیم ـ چه آب، چه برق، چه وقت، چه عمر ـ به‌تناسب سرمایه و آنچه مصرف می‌کنیم، بهره‌مندی و بهره‌وری به وجود نمی‌آید. این کارها، کارهایی است که علاج دارد؛ اینها تجربه‌شده است؛ در این زمینه هم بایستی ان‌شاءالله کارهایی انجام بگیرد.

خب، اینها مربوط به مسائل شعار سال بود. البته این شعاری که امسال مطرح کردیم، مربوط به یک سال نیست، مخصوص به یک سال نیست؛ این ادامه دارد. اینها کارهایی هم نیست که در یک سال تمام بشود؛ بایست در امسال ـ سال ۱۴۰۳ ـ ان‌شاءالله مسئولین همت کنند گام اول را بردارند، برنامه‌ریزی بکنند و بعد ان‌شاءالله ادامه پیدا بکند. این راجع به این مساله.

البته دغدغه‌ای وجود دارد که بعضی از افرادی که دلسوزانه نسبت به مسائل کشور نگاه می‌کنند، این دغدغه را دارند که اگر چنانچه ما سرمایه‌های مردم را، امکانات مردم را وارد مسائل اقتصادی بکنیم، ممکن است که به سوء استفاده و تبعیض و شکاف‌های طبقاتی و به فساد و مانند اینها منجر بشود که قبلا شده؛ البته این نگرانی بجا است. در گذشته کسانی بودند از امکانات دولتی استفاده کردند، از وام استفاده کردند، از ارز استفاده کردند، نه در آن مسیری که باید استفاده می‌کردند؛ مسیر را عوض کردند، سوء استفاده کردند، فساد به وجود آمده، تبعیض به وجود آمده؛ اینها هست؛ این اقتضا می‌کند که مسئولین امر چشم‌شان را باز کنند، دقت کنند و هر کاری که انجام می‌دهند، با مراقبت کامل انجام بگیرد؛ این جزء چیزهای لازم و اهتمام‌ها و مراقبت‌های ضروری و لازم است. خب این بحث در مورد شعار [سال] و مسائل اقتصاد را به همین جا پایان می‌دهم و اکتفا می‌کنم.

یکی دو نکته درباره مسائل عمومی کشور عرض می‌کنم. نکته اول این است که امروز منافع ملی ما و افق روشن آینده ما وابسته است به «امید» و «ایمان» که من قبلاً درباره این، یک بحث مفصلی در سال ۱۴۰۲ کرده‌ام. این را می‌خواهم تاکید کنم: امید و ایمان. اگر فروغ امید در دل‌ها خاموش بشود هیچ حرکتی اتفاق نمی‌افتد. ما این همه ظرفیت برای پیشرفت داریم، این همه جوان مستعد داریم، این ملت آماده به کار و پای کار را داریم، این منابع کم‌نظیر طبیعی را داریم، این موقعیت جغرافیایی ممتاز را داریم؛ ما می‌توانیم پیشرفت کنیم؛ پیشرفت‌های بزرگی بکنیم. از اول انقلاب تا امروز هم خیلی پیشرفت کرده‌ایم؛ حالا دشمنان کتمان می‌کنند، بعضی‌ها هم بیانش را درست بلد نیستند، اما بیش از اینها ما امکان پیشرفت داریم؛ لکن این پیشرفت‌ها در صورتی امکان‌پذیر است که من و شما به آینده امیدوار باشیم؛ امید داشته باشیم؛ بدانیم می‌شود پیش رفت، می‌شود کار کرد، می‌شود حرکت کرد.

عوامل امیدزا هم در کشور بحمدالله کم نیست؛ چیزهایی که در انسان امید ایجاد می‌کند، در کشور فراوان است؛ همین پیشرفت‌های علمی در عرصه صنعت، در عرصه سلامت، در عرصه فضا، در عرصه سیاست و پیشرفت‌هایی که در سیاست خارجی داشتیم و آنچه در کشور به صورت امنیت مورد توجه است؛ امنیتی که در کشور وجود دارد. در بیست و دوم بهمن چند میلیون افراد ما در سرتاسر کشور حرکت می‌کنند، بحمدالله با امنیت کامل؛ انتخابات صورت می‌گیرد با امنیت کامل؛ کمتر جایی در دنیا این ثبات، این امنیت، این حضور مردمی، این پیشرفت‌های سریع و شگفت‌آور وجود دارد؛ خب اینها عوامل امیدزا است. اینها به ما امید می‌بخشد؛ حس عزت را، حس افتخار را در مردم ما تقویت می‌کند.

همین حالا هزاران گروه جوان در سرتاسر کشور در عرصه‌های مختلف مشغول فعالیتند؛ بعضی را ما به اجمال اطلاع داریم، بعضی را به تفصیل اطلاع داریم. به معنای واقعی کلمه هزاران گروه جوان، پرتوان، پرانگیزه، با شوق مشغول کار و تلاشند؛ تحقیقات علمی می‌کنند، تحقیقات صنعتی می‌کنند. در صنعت، در کشاورزی فعالیت می‌کنند. در سلامت، در امور پزشکی کار می‌کنند؛ کاوش‌های علمی می‌کنند. در حوزه‌های علمیه جوان‌های فاضل و بااستعداد در زمینه‌های معارفی کار می‌کنند؛ کارهای جدید، حرف‌های نو. فعالیت‌های فرهنگی در سرتاسر کشور، در جاهای مختلف، در نویسندگی، در تولید کتاب، در شعر، در سینما، در هنر، در نقاشی، در هنرهای تجسمی، در فعالیت‌های تبلیغی و دینی، در رونق بخشیدن به فضای جامعه [انجام می‌گیرد]. این راهپیمایی‌های عظیمی که به مناسبت اربعین، به مناسبت اعیاد نیمه شعبان، غدیر و... در سرتاسر کشور انجام می‌گیرد، کار همین جوان‌ها است. اینها همه عوامل امیدزا است؛ از اینها پیدا است جوان‌های ما فعالند. توان‌های تبلیغاتی ما متاسفانه آنچنان رسایی لازم را ندارد که بتواند آنچه را اتفاق می‌افتد، در معرض دید مردم قرار بدهد. اینها همه جلوه‌های امیدزا در کشور است؛ مظهر نشاط کشور است، مظهر امیدواری کشور است. این نشان می‌دهد که مجموعه ملت ما، به خصوص جوان‌های ما، با نشاطند، با تحرکند، با حرکتند، با ابتکارند، امیدوارند.

خب، از آن طرف انسان می‌بیند بعضی افراد به نظر بنده غافل منفی‌بافی می‌کنند؛ هم وجود امید در جوان‌ها را انکار می‌کنند، هم سعی می‌کنند امید را از دل‌ها زایل کنند! چرا؟ این کار به نفع چه کسی است؟ قلمش را به کار می‌اندازد برای اینکه استدلال کند که به آینده نمی‌شود امیدوار بود! اینها وجود دارد؛ اینها یک چیزهایی است که بنده خودم می‌بینم. مقاله می‌نویسد، استدلال می‌کند که به آینده نباید امیدوار بود؛ خب چرا؟ چرا با این همه عوامل امیدزا نباید امیدوار بود؟ مثل اینکه کمین گرفته‌اند که روح امید را در جوان‌ها از بین ببرند و بمیرانند. سال‌ها است دشمن این کار را دارد می‌کند [اما] موفق نشده. سال‌ها است با تبلیغات گوناگون، با انواع و اقسام ترفندهای تبلیغی و رسانه‌ای و مانند اینها دارند تلاش می‌کنند، ضعف‌های ما را بزرگ نمایی می‌کنند. خب ما در کشور ضعف‌هایی داریم، آن را ده برابر بزرگ می‌کنند؛ پیشرفت‌هایی داریم، آنها را مسکوت می‌گذارند، گاهی انکار می‌کنند! فرض بفرمایید که مسئولین نظامی ما یک ابزار دفاعی را، یک موشک را تولید می‌کنند، پرتاب می‌کنند، [اما] در تبلیغات آنها گفته می‌شود که این دروغ است؛ [در حالی که] پرتاب کردنش جلوی چشم است! یعنی دشمن دارد این کار را می‌کند اما چرا [بعضی] در داخل کشور این کار را بکنند؟ بعضی از افراد به نظر من این غفلت را [می‌کنند]؛ ما نبایستی به خودمان اجازه بدهیم این غفلت را [بکنیم]؛ نباید این خطا را مرتکب بشویم. من به جوان‌های عزیز توصیه می‌کنم، می‌گویم جوان‌ها جلوتر از نقشه دشمن حرکت کنند؛ جوان‌ها جلوتر از نقشه دشمن حرکت کنند. دشمن می‌خواهد مایوس کند شما را؛ شما بیش از آنچه او برای ناامید کردن تلاش می‌کند، تلاش کنید برای ایجاد امید، برای شکوفایی امید در دل‌های جوان‌ها. دشمن، هم در سطح ملی، هم در سطح بین‌المللی، می‌خواهد بعضی از صداها به گوش هانرسد؛ شما علی‌رغم دشمن این صداها را به گوش‌ها برسانید. امروز ابزارهای گوناگونی در اختیار همه هست.

این یک نکته بود. نکته بعدی در باب منافع ملی، مساله اتحاد دل‌های مردم است؛ اتحاد عزم‌ها و اراده‌های مردم است. ما در این زمینه متاسفانه مشکلاتی داریم، عقب‌افتادگی‌هایی داریم؛ ارتباط و همدلی اجتماعی خیلی مهم است؛ در این زمینه دچار غفلت شدیم؛ خودمان به دست خودمان در وحدت ملی‌مان اختلال ایجاد می‌کنیم. همه ما در این غفلت شریکیم؛ همه ما وظیفه داریم که وحدت ملی را، اتحاد مردم را، اتحاد مردم و مسئولین را حفظ کنیم؛ روزبه‌روز آن را تقویت کنیم؛ این سیاست قطعی نظام جمهوری اسلامی از روز اول بوده است. امام بزرگوار از روز اول روی یکی از چیزهایی که همیشه تکیه می‌کرد، مساله «اتحاد» بود. بعضی‌ها با یکدیگر سر مسائل جناحی، مسائل سیاسی اختلاف پیدا می‌کردند؛ امام (رضوان‌الله‌علیه) به اینها نهیب می‌زد و می‌گفت: «هر چه فریاد دارید بر سر آمریکا بزنید.» اختلاف فکری، اختلاف سلیقه، اختلاف سیاسی در یک کشور یک امر طبیعی است، اما نفرت پراکنی غیر از اینها است. خب یک نظری شما دارید، یک نظری دیگری دارد، اینها با همدیگر یکسان نیست، اشکالی هم ندارد، اما این نباید موجب نفرت پراکنی بشود، نباید افراد را از یکدیگر متنفر بکند، دشمن یکدیگر بکند، اجازه بدهد که هر کدام علیه یکدیگر، علیه آن دیگری، به هر وسیله‌ای که ممکن است، موجب اهانت و آزار و مانند اینها بشوند؛ احیانا با افترا و دروغ و مانند این چیزها هم همراه بشود که خب این خیلی مشکل است. به نظر من رقابت‌های داخلی به جای خودش محفوظ ـ البته در داخل کشور در زمینه مسائل گوناگون سیاسی و غیره، رقابت‌هایی وجود دارد، این به جای خود محفوظ ـ اما همه باید با هم باشند، همراه باشند. در یک خانواده ممکن است دو برادر با هم دو سلیقه مختلف داشته باشند اما برادری‌شان از بین نمی‌رود؛ کار به دشنام و دروغ و اهانت و مانند اینها نباید بکشد؛ این را همه باید مراقبت کنند. این هم مساله اساسی و مهمی است؛ تاکید می‌کنم و توصیه می‌کنم به جوان‌های عزیزمان که سعی کنند در داخل جامعه نفرت پراکنی انجام نگیرد. خب اختلاف سلیقه‌ای وجود دارد، اشکالی هم ندارد اما همه با هم برادروار در کنار هم، روی مسائل کلی جامعه و در مقابله و مواجهه با مخالفین کشور، مخالفین جمهوری اسلامی، مخالفین ملت ایران، یکسان بایستند و حرکت کنند. در مسائل مهم بین‌المللی، امروز مساله درجه یک، مساله فلسطین و غزه است؛ در این زمینه هم من چند جمله‌ای را عرض می‌کنم.

«مقاومت» در منطقه غرب آسیا امروز مساله اساسی‌ای است که دنیا را به خودش متوجه کرده. از چند زاویه می‌شود به مساله فلسطین نگاه کرد.

اولا قضایای غزه نشان داد که چه ظلمی و چه ظلمتی بر دنیا حاکم است. این دنیای غرب، این دنیای به اصطلاح متمدن که ادعای حقوق بشر و امثال اینها می‌کنند، نشان دادند که چه ظلمتی بر زندگی اینها، بر افکار اینها، بر عمل اینها حاکم است. بیش از ۳۰ هزار نفر قتل عام می‌شوند، از کودک نوزاد تا نوجوان‌ها، تا جوان‌ها، تا پیرها، زن، مرد، تا بیمارها؛ در ظرف مدت کوتاهی سی و چند هزار نفر از اینها نابود می‌شوند، خانه‌هایشان خراب می‌شود، زیرساخت‌های کشورشان از بین می‌رود، دنیای متمدن نگاه می‌کند؛ نه فقط جلوگیری نمی‌کند، کمک هم می‌کند! در همان روزهای اول تهاجم وحشیانه رژیم صهیونیستی به مردم غزه، آمریکایی‌ها مرتب رفت‌وآمد کردند، اروپایی‌ها یکی پس از دیگری دائما رفت‌وآمد کردند، همراهی خودشان و پشتیبانی خودشان را از جنایت‌کاران صهیونیست نشان دادند، صریحا اعلام کردند؛ فقط هم اعلام نبود، سلاح فرستادند، امکانات فرستادند، انواع و اقسام کمک‌ها را کردند. ظلمت دنیای امروز این است؛ ما امروز با این دنیا مواجهیم. این یک نگاه؛ این نگاه از یک زاویه که نشان‌دهنده وضعیت دنیای امروز بود. از زاویه دیگر که نگاه کنیم، این قضیه، حقانیت تشکیل جبهه مقاومت را نشان داد. بعضی مطرح می‌کردند که خب این جبهه مقاومت در غرب آسیا چه لزومی داشت؛ نشان داده شد که حضور جبهه مقاومت در این منطقه جزو حیاتی‌ترین مسائل است؛ روزبه‌روز هم بایست این جبهه مقاومت تقویت بشود. طبیعی است انسان‌هایی که وجدان بیدار دارند در این منطقه، وقتی ظلم صهیونیست‌ها را می‌بینند ـ که ۷۰ سال است این ظلم ادامه دارد ـ ساکت ننشینند، آرام ننشینند، به فکر مقاومت بیفتند؛ تشکیل جبهه مقاومت برای این است؛ برای مواجهه با این ظلم مستمر دائمی جنایت‌کاران صهیونیست علیه ملت فلسطین و حامیان فلسطین است. [اگر] از یک زاویه دیگر به این مساله نگاه کنیم، می‌بینیم که در این چند ماه اخیر، جبهه مقاومت از وضع واقعی خود رونمایی کرد. شاید نه آمریکایی‌ها، نه غربی‌ها، نه دولت‌های منطقه، قدرت مقاومت و توانایی مقاومت در این منطقه را آنطوری که واقعا وجود داشت و وجود دارد نمی‌دانستند؛ حالا فهمیدند. این مقاومت فلسطین را شمانگاه کنید! این صبر مردم مظلوم غزه را ببینید! این اراده و انگیزه مبارزان مقاومت فلسطینی از حماس و بقیه گروه‌ها را مشاهده کنید! این قدرت اراده در مقاومت را، در لبنان، در یمن، در عراق ببینید! این مقاومت، این [جور] است. مقاومت از وجود واقعی خود، از توانایی‌های خود، از وضع خود رونمایی کرد؛ به دنیا نشان داد که مقاومت یعنی چه. همه محاسبات آمریکا را اینها به هم ریختند. آمریکایی‌ها در این منطقه درصدد آن بودند که با حضور خودشان بر همه اوضاع و احوال این منطقه حاکمیت پیدا کنند؛ چه در عراق، چه در سوریه، چه در لبنان، چه در همه منطقه؛ با یک محاسبه غلط، یک چنین فکری می‌کردند؛ قدرت مقاومت این محاسبه را به هم ریخت؛ نشان داد که چنین چیزی ممکن نیست و آمریکایی‌ها نمی‌توانند در این منطقه بمانند؛ ناچارند منطقه را تخلیه کنند.

یک نکته دیگر، یک زاویه دیگر برای دیدن این مساله این است که وضعیت رژیم صهیونیستی هم برای همه روشن شد؛ معلوم شد که رژیم صهیونیستی نه فقط در حفاظت از خود دچار بحران است، بلکه در بیرون آمدن از بحران هم دچار بحران است؛ در باتلاق گیر می‌کند، نمی‌تواند خودش را نجات بدهد. ورود رژیم صهیونیستی در غزه برای او ایجاد باتلاق کرد؛ امروز اگر از غزه بیرون بیاید، شکست خورده، بیرون هم نیاید، شکست خورده؛ وضع رژیم صهیونیستی این جوری است. همین تناقضی که در تصمیم‌های آنها وجود دارد و سرگیجه‌ای که به آن دچار هستند، موجب شده در داخل رژیم صهیونیستی اختلافات عمیق بین مسئولین رژیم صهیونیستی، بین خودشان به وجود بیاید که نتوانند تصمیم بگیرند؛ امروز رژیم صهیونیستی نمی‌تواند تصمیم بگیرد؛ این او را به سقوط هرچه بیشتر ـ ان‌شاءالله ـ نزدیک می‌کند.

و اما آمریکا. آمریکا در مساله غزه بدترین وضعیت ممکن را [پیش] گرفت؛ آمریکا بدترین وضعیت ممکن را در منطقه غزه انتخاب کرد؛ کاری کرد که در همه جهان منفور شد. این کسانی که در خیابان‌های لندن و پاریس و بقیه کشورهای اروپایی و خود آمریکا به نفع فلسطین تظاهرات می‌کنند، اینها در واقع اعلام نفرت از آمریکا می‌کنند؛ آمریکا در دنیا منفور شد؛ در منطقه منفور بود، ده برابر بیشتر منفور شد. هم فهم‌شان از مسائل منطقه غلط است، هم تصمیم‌هایشان که بر اساس این فهم می‌گیرند غلط است. در هر کجای این منطقه ـ در یمن، در عراق، در سوریه، در لبنان ـ هر اقدامی از سوی نیروهای مبارز و شجاع مقاومت انجام می‌گیرد، آمریکایی‌ها در محاسبات‌شان آن را به ایران نسبت می‌دهند؛ قطعا این محاسبه غلط، آمریکا را بالاخره به زانو درخواهد آورد. مردم را نمی‌شناسند؛ به ملت‌ها و به جوان‌های شجاع این ملت‌ها هم اهانت می‌کنند؛ اینها خودشان اهل فکرند، اهل اراده‌اند، عزم راسخ دارند، شجاعند.

ما البته از مقاومت دفاع می‌کنیم. ما تا آنجایی که برایمان امکان داشته باشد، از گروه‌های مقاومت حمایت و پشتیبانی هم می‌کنیم، از کار آنها تمجید هم می‌کنیم، اما آنها خودشان هستند که دارند تصمیم می‌گیرند و حرکت می‌کنند و در این حرکت، حق با آنها است. ما معتقدیم به وسیله وجود رژیم صهیونیستی، ظلم بزرگی در منطقه دارد انجام می‌گیرد؛ این ظلم بسیار بزرگی است که ده‌ها سال است این ظلم ادامه دارد؛ این ظلم باید قطع بشود. هرکسی در این جهاد بزرگ ـ جهاد انسانی، جهاد اسلامی، جهاد وجدانی ـ وارد بشود، ما طرف‌دار او هستیم، از او حمایت می‌کنیم، به او کمک می‌کنیم و به توفیق الهی، به حول و قوه الهی به مقصود خودمان هم نائل خواهیم شد.

والسلام علیکم و رحمه‌الله و برکاته

سه‌شنبه ۱۴ فروردین ۱۴۰۳
شماره ۴۱۰۴
WWW.FDN.IR
FARHIKHTEGANDAILY